

И нов човек мора опет
 Чист, освећен ускрснут;
 У кајању онај умрет', А у вери овај живет',
 Служба греху и за сласт Нек ми ј' одсад непознат'
 Кад сам већ сарањен с' Христом Морам живет у Њем' чисто,
 С' новом снагом да за праву Спремим се за Бож'ју славу.

163. ЗАВЕТ МИЛОСТИ

(На глас број 142. 169. и 216.)

1. Те - би ја ов - де, Бо - же

мој, Сад мо - је ср - це сво При -

но - сим е - во сад на дар, Јер

2. "Срце ми, сине, твоје дај!" Благ си ми рек'о Ти;
Тим показујеш к' миру пут На небу и земљи.

3. Па сад га, Спасе, прими Ти, Радо га дајем сад;
Прим' ме за ученика свог. Теби ћу слѣдит' рад.

4. У Тебе обуци ме Ти, У Твоју невиност,
Да ја од сваког греха чист, Пред Богом будем прост.

5. У заједницу прим' ме Ти, Боже, Душе свети;
Исуса ради изли се У моје срце Ти!

6. Изли на ме светлост Бож'ју И Бож'је љуб'ве жар;
Угаси мрзост, лаж и мрак, Твој мени даруј дар!

7. Дај, да с вером веран будем У Христу, Спасу мом,
И да Га признам без страха На супрот духу злом!

8. Дај, да у наду будем чврст, Понизан и трпљив,
Да и кад све ме остави Тобом се тјешим жив.

9. Срце ми прими за Твој храм, О Боже, овде Ти,
Нека Ти оно буде стан У бескрај вечности!

10. Теби га по све дајем ја, По вољи владај с' њим!
Јер знадем, да сам само Твој, Не овог света син.

11. Нећу да знадем ја за свет, Ни за грех његов ту:
Срце је моје Спасу дар Сад, и кроз вечност сву.